

DARBININKŲ BALSAS

KLAIPĖDOS MIESTO IR APSKRITIES PROFESINĖS SAJUNGOS INFORMACINIS LEIDINYS

Klaipėda, 2012 m. rugpjūčio 1-13 d. Leidžiamas nuo 1995 m. liepos mėn. Nr. 9 (226)

TVS pirmininkas A. Matulevičius su TVS aktyvistais ruošiasi žygiui per Lietuvą

Atgimimo aikštėje žygeivius išlydi klaipėdiečiai, visuomenininkai, profsajungiečiai

TIESOS ŽYGIS PER LIETUVĄ

Tautos vienybės sąjunga (TVS), pritarė Renaldo Ščiglinskio iniciatyvai nusprendė kartu su juo ir kitais aktyviais piliečiais šių metų liepos 6 d. organizuoti pilietinę akciją – Tiesos žygį per Lietuvą. Šios akcijos tikslas - skelbti Lietuvai ir pasauliui, kad Lietuvos valstybė yra grubiai pamynusi konstitucines ir prigimtinės žmogaus teises. Teisingumas šalyje tapo labai brangus ir tik išrinktiesiems pasiekiamas ši prabanga. Šalį užvaldė ir jos valdžios institucijas pilnai kontroliuoja antikonstitucinė grupuotė „valstybininkų“ klanas, prieš kurį yra bejėgė pati Lietuvos Respublikos Prezidentė, Seimas ir Vyriausybė, o teisėsauga tapo jos vykdomų nusikaltimų bendrininkė. Per eilę metų šalyje įsitvirtino tik fasadinė, deklaratyvi demokratija, o politinės partijos vis daugiau tampa panašios į organizuotas nusikalstamas grupuotes. Dalis jų atvirai veikia prieš Lietuvos valstybę. Šalyje vykdoma speciali lietuvių tautos genocido programa sukurianti tokias nepakenčiamas gyvenimo sąlygas, kad žmonės patys iš Lietuvos emigruotų. Taip praradome trečdalį labai aktyvios tautos. Visų šalyje vykstančių negerovių simboliu tapo maža mergaitė iš Garliavos. Ne tik Lietuvą, bet ir pasaulį sukrėtė iki dantų ginkluotos antiteroristinės policijos grupuotės brutalūs veiksmai išplėšiant mergaitę iš jos gyvenamosios aplinkos. Visuomenė jau kelis mėnesius neturi teisingos informacijos apie mergaitės gyvenamąją vietą, jos gyvenimo aplinkybes ir sveikatos būklę. Per politines batalijas liko pamiršta mergaitė.

Mes, laikydami mergaitę visų skriaudžiamų vaikų simboliu, matome Lietuvos ateities problemas platesniame kontekste. Todėl šia akcija sakome labai aiškiai, kad Lietuva atgims tik tuo atveju, jeigu visos pažangios šalies jėgos susivienys prieš neteisybę ir „penktąją koloną“ jau legaliai veikiančią šalyje bei suprasdami, jog Lietuva atsidūrusi ant išlikimo ribos pasakys, kad nedelsiant bus pradėta spręsti TEISINGUMO visose gyvenimo srityse atkūrimo problema. Tam pasiekti reikia VIENYBĖS, todėl ši akcija ir skirta Tiesai-Vienybei-Darbiui. Tik teisingoje, vieningoje ir dirbančioje šalyje mes atgimsime. Tiesos žygis prasidėjo 2012 m. liepos 6 d. 11 val. Klaipėdoje, Atgimimo aikštėje. Žygyje dalyvavo pastovūs žygeiviai ir kiti piliečiai, pritariantys šiai akcijai, prisijungiantys kelioms ar vienai dienai. Žygio dalyvius maloniai sutikdavo miestų ir gyvenviečių žmonės, su jais diskutuodavo jiems rūpimais klausimais, atlikdavo simbolines pilietines akcijas, miestų aikštėje rašė žodį TIESOS! Akcijos dalyviai „Tiesos žygis per Lietuvą“ finišavo 2012 m. liepos 17 d. 17 val. Vilniuje, S. Daukanto aikštėje prie LR Prezidentūros, kur Tautos vienybės sąjungos Vilniaus skyrius ir visuomenė jiems suruošė sutiktuves.

Dr. Algimantas MATULEVIČIUS

Tautos vienybės sąjungos pirmininkas

DRĄSOS KELIAS
POLITINĖ PARTIJA

MIELI LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIEČIAI,

Kviečiame tapti „**Drąsos kelias**“ politinės partijos rėmėjais. Jūs galite aukoti partijai **39,99 Lt** (40 litų be 1 cento) paprasčiausiai pervedant norimą sumą į nurodytą sąskaitą.

Jei pageidautumėte partiją remti didesne suma, jūs tą galėtumėte padaryti perveddami ne daugiau 10 procentų savo praėjusių metų pajamų.

Šiuo atveju, jei dar nepildėte 2011 metų pajamų deklaracijos Valstybinėje mokesčių inspekcijoje, tą reiktų padaryti prieš aukojant jūsų pasirinktą sumą.

Maksimali aukojama suma negali **viršyti 21 750 litų**.

Rekvizitai: „DRĄSOS KELIAS“ POLITINĖ PARTIJA,

Kodas 302747527, Vytauto g. 57-2, Garliava, Kauno raj. LT- 53263

A/s. LT48 7300 0101 3227 7122 Swedbank AB, BIC (SWIFT kodas) – HABALT22

„DRĄSOS KELIAS“ POLITINĖ PARTIJA

PAMAŠTYMUI

Vartau gyvenimo žiedlapius vėjų nugairintus,

Lietaus rasa pagirdytus.

Visi dar gyvi – pilnatve trykštantys,

Be menkiausios užuominos apie pabaigą,

Apie saulėlydį, apie kelią, iš kur negrįžtama...

Gyvenimas - tai teatras, kuriame mums kiekvienam, kaip nekeista, paskirti pagrindiniai vaidmenys. Tiesa, su viena sąlyga... Kad mes patys tų pagrindinių vaidmenų neatsisakytume.

O taip nutinka, mat apsidairome šioje gyvenimo scenoje aplink save, ir pamatę kur kas žioplesnių, kvailesnių (mums taip atrodo), atsipalaiduojame arba dar blogiau-visai nustojame vaidinti. Na kam stengtis, dvejojame ir kaip kirviu nukertame – neverta, neįdomu... Šiame epizode aš nedalyvausiu. Tegul geriau be manęs, naiviai tikėdamiesi, kad „Gyvenimo“ režisierius nepastebės šio mūsų demaršo ir leis elgtis kaip tik sugalvosite. Stop! – sako jis, jeigu jūs ignoruojate bendrąją tvarką, mūsų šaunus kolektyvas ignoruos jus, ir lengvu rankos mostu pasiųs Jus už spektaklyje besivystančio pagrindinio veiksmo ribų. Štai tada Jūs pradėsite niurzgėti, kadangi taip – aš taip pat pagrindinio vaidmens atlikėjas. Kodėl be manęs? Aš gi tik kartą per ketverius metus neatėjau išsakyti savo pozicijos, norų, svajonių, o jūs nuo manęs nesisukote, pamiršote.

Šiomet gyvenimo teatre įvyks nauja „Gyvenimo“ režisieriaus pastatymo premjera, kuri vadinsis „Seimo rinkimai 2012“. Neatsisakykite Jums patikėtų, pagrindinių vaidmenų joje. Nepervertinkite besibūriuojančių aplinkui – jie tikrai ne geresni už Jus, kad galėtų kalbėti Jūsų lūpomis ir paskelbti spektaklio favoritus. Kiekvienas esate savitas ir nepakartojamas. Tik taip galima puoselėti viltį, atkuriant vienybę, dorą ir klestinčią valstybę – LIETUVĄ!

Kai melas triumfuoja – Tiesos nieks negirdi!

Belieka tik belsti širdim kitą širdį.

Kai širdys vieningoj minioj suspurdės...

Nušvys mūsų sielos lyg žaibas nakties.

Ištroškę išgersim gurkšnelį vilties.

Net nebylio lūpos, lyg varpas skambės.

Lengviau atsikvėpsim – Tėvynė gyva!

Ne tavo, ne mano – visų Lietuva!

Gintautas MIELEIKA

2012 metų LR Seimo rinkimų rinkiminės kampanijos dalyvis

KREIPIMASIS Į LIETUVOS ŽMONES

Į *Drąsos kelią* būrėmės vedini kilnaus siekio apginti mažąją mano brolio dukrelę, išsaugoti jos ramią vaikystę bei priversti teisėsaugą tirti su jos liudijimais susijusias bylas – pedofilijos ir žmogžudysčių. Tačiau per pastarąjį dvidešimtmetį prasikaltusiųjų Lietuvai atsaku tapo tolesnis bet kokio teisėtumo ir teisingumo atsisakymas, grąšinimai visuomenei bei gąsdinimai, o šiuo metu – ir klaninės teisėsaugos vadovų siekis nuteisti mane, Neringą Venckienę, mano artimuosius.

Pavojuje atsidūrė ir paskutinis Tautos demokratinis iškovojoimas – teisė rinkti atstovaujамąją valdžią laisvuose rinkimuose. Šiuo metu esame liudininkai, kai nepartiniai visuomenės junginiai dirbtinai priešinami. Taip yra dėl to, kad organizuotos pilietinės visuomenės net labai bijomasi.

Drąsos kelio žmonės pasisako už Tautos ir valstybės išsaugojimą, tradicinę šeimą, socialiai teisingus valstybės ekonominius pamatus, solidarią, krikščioniškomis vertybėmis paremtą visuomenę, rūpestį visais pasaulio lietuviais ir Lietuvos piliečiais, baltiškuoju vieningumu.

Drąsos kelio partinė struktūra yra sudaryta talkinti žmonėms, visuomeninėms organizacijoms atveriant kelią į artimiausius rinkimus, formuojant bendrus siekius.

Tam *Drąsos kelias* kviečia visuomenines organizacijas apsvarstyti siūlymą burtis į **VIENINGĄ DRĄSOS KELIĄ**. Kelią, kuriame kartu galėtume iškelti dorus, sąžiningus ir kompetetingus asmenis, pasiryžusius aktyviai dirbti Tautos labui, reikšti jos lūkesčius atspindinčią valią valstybės parlamente ir vykdomosios valdžios struktūrose.

Tik darnus ir vieningas visuomenės veikimas yra pajėgus atkurti šalyje teisę ir teisingumą, uzurpuotą nedidelio asmenų rato.

Todėl kviečiame: **drąsiai eikime kartu**. Vardan tos Lietuvos.

Neringa VENCKIENĖ

Pareiškė ir tarsi širšių lizdą išjudino. Tiesiog miela žiūrėti, kai dar rašalui ant atsistatydinimo pareiškimo nenudžiūvus, ant Venckų namo slenksčio, tarsi nosinaite kaltinimais mojuodamas iškart prisistatė prokuratūros patikėtinis.

Trankosi perkūnijomis prokuroras, dėl nuostolių šturmuojant Kedžių tvirtovę, ašaras lieja policija, antstolė... Na, tiek to. Policijai bent jau užteko padorumo savo „pretenzijas“ sutramdyti ir nereikalauti to, kas jiems nepriklauso.

Nemaloniai stebina toliau aukštai sėdinčių Temidės tarnų tęsiamas teroras, tiesiogine to žodžio prasme. Kaip tik prisiminiu prieš kelis mėnesius Vytauto Kedžio pasakytus žodžius: „Vaikeli, būčiau aš tada nors ką bent pirštu palietęs, mane būtų su antrankiais išnešę.“ Lyg ir nuslūgus emocijoms po „senuko karatisto“ istorijos, šiandien vėl girdim kitą. Ilgokai gi suko galvas tyrėjai, kol susiprotėjo, kad Kedžiai tąsyk ne marčiai šonus vanojo, o krūvon sugriuvę mergaitę traiskė... „Prisiminė boba dešimtus metus „mergom“ vaiką apturėjusi,“ sukasi galvoje liaudies išmintis. Panašu, kad rinkimams į Seimą artėjant visgi nuspręsta galutinai sudoroti šeimą. Kuo toliau, tuo grubesniais metodais veikiant ko gero skubama į nevilgtį įvartyti ne tik Kedžių šeimos narius, bet ir jiems prijauciančius. Ką reiškia tik paskutinėmis dienomis pagarsintos naujienos... „Du kartus prašiusi pratęsti akademines atostogas Neringa Venckienė išbraukta...“ skelbia dienraščio lyderis, „Venckienė nuo įtarimų pasislėpė ligoninėje,“ tam pačiam dienraštyje dėl buvusios teisėjos įmokų Sodrai depresuoja žurnalistė, dar nelabai seniai mynusi apie tvorą takus kartu su tais pačiais „marginaliais“. Jau nekalbant apie visais kanalais užgriuvusias tautinių „pranašų“ prognozes, kad partijos „Dražos kelias“ rinkimuose nesugraibys net mizerno vieno procentėlio (iš kur toks pasitikėjimas?). Darosi panašu, kad kol kas dar šiltose kėdėse sėdinčių tarpe kyla nemenka panika. Lengvai nuspėti, kad tuo turėtų prasidėti ir masinis rypavimas, kad į Seimą atėję nesusipratėliai „patvoriniai“ gali rimtai sutrukdyti „versti kalnus“ dabartiniams, perkūniškai patyrusiems, krūtine už Tėvynę ir teisingumą

Stalinas turbūt atsidžiaugti negali - tiek daug savų „draugiškoje pribaltikoje“ pagal senas tradicijas liaudies priešus kaip šiltą vilną taršo

Och ir trypia gi dabar tėvelis Josifas Vasirianovičius „lezginką“ pragare, net smala per katilo kraštus taškosi...Kaip nesidžiaugsi, kai tiek daug savų „draugiškoje pribaltikoje“ . Atsidus lengviau „tautų tėvas,“ išdidžiai spjaus Liuciferui į plikę ir kur nors pragaro kamputyje nubrauks nuo ūso išdaviškią ašarą ir pasakys – moja škola... (mano mokykla).

Na, o kol „tėvelis“ pragare revoliucijos nesuorganizavo, panagrinėkime jo neapsakomo džiaugsmo priežastis. „Vilkas gali pakeisti kailį, bet ne prigimti,“ - skelbia patarlė. Pasižiūrėjus į dabartinės tautiečių nuotaikas ir oficialiais kanalais varomą propagandą darosi aišku, kad „kailį“ šių metų rudens rinkimuose išvers ne vienas. Visa bėda, kad daugelį šių aštradančių „ėriukų“ savo televizorių ekranuose matome jau dvi dešimtis metų. Matėme ir šiemet, kai po Garliavos tragedijos visi kaip vienas liaudiškai tariant „dėjo į krūmus“ nusprendę, kad šiais laikais turėti savo nuomonę kenksminga sveikatai. Stebuklingas išgijimas prasidėjo tik tada, kai pasitraukusi iš teisėjų Neringa Venckienė pareiškė eisianti į politiką.

Tiems patiems, kurie ko gero jau sunkiai save įsivaizduoja dirbančius kur nors kitur.

Sutrypk į purvą, išniekink, kad galvos pakelti neišdrįstų... Matėme tą vaizdą gegužės mėnesį, gaila, bet tas pats scenarijus kartojasi ir dabar, tik platesniu mastu. Na palos porą mėnesių „tamsi liaudis“ ir užmirš, pranašauja vienas iš „lopata-logų“. Užmirš siaubo iškreiptu veidu, užlaužtomis kojomis vaiką, užmirš basą po policijos komisariatą varinėjama senutę Kedienę, užmirš kiemo baloje mirkstančia Lietuvos Trispalvę.

Abejoju... Kaip neįmanoma suspaustam kumštyje išlaikyti vandens, taip negalima užtušuoti ir to, ką puikiai matė dauguma Lietuvos žmonių. Kuo labiau spausit kumštį ponai, tuo daugiau vandens ištekės pro pirštus.

Galima žmogų nutildyti, išgašdinti, palaužti, tačiau neįmanoma jėga įgyti jo pagarbos. Deja, ši paprasta tiesa dažniausiai suprantama per vėlai... Pabaigsiu šį kartą savo senelio kažkada pasakytais žodžiais: „Durno ir drūto reikia, kad nesuprastum kas čia darosi...“

Poetas Remigijus PACIUKONIS

Antstolio veiksmai paremti šautuvų durtuvais

Marija ! Jie mus po vieną ryja,
Hibridai hienu ir šunų.
Vaikus medžioja jie, Marija, - tai jų menu...

Ne sapnas gniuždantis Mažytę-
Košmaras Lietuvos slogus
Ir verkiantis Šeštinių rytą - kruvinas dangus.

Teismo kronika

2012 m. rugsėjo 4 d. Klaipėdos miesto apylinkės teisme vyks parengiamasis teismo posėdis dėl Klaipėdos miesto ir apskrities profesinės sąjungos tarybos nutarimo panaikinimo. Šioje civilinėje byloje ieškovas – Klaipėdos dramos teatras (vadovas Gediminas Pranckūnas), kuris labai trokšta atsikratyti jam nepalankiais darbuotojais – profsąjungos aktyvistais, todėl ir skundžia teismui profsąjungą, kuri neduota jam sutikimo ir netenkina jo įnorius atleidinėti iš darbo sąžiningus ir ilgamečius teatro darbuotojus. Bylą nagrinės teisėja Larisa Šimanskienė.

Edvardas ŠALKAUSKAS

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinės sąjungos pirmininkas

Gimtadienio proga profsąjungos narius rugpjūčio mėnesį **SVEIKINAME**

Nataliją Kozlovą, Joną Bartkevičių, Nataliją Volkovą, Romą Godelį, Laimą Čižauskytę, Lidą Budrienę, Petrą Šedlecką, Vinčą Vytautą Urbšaitį, Eugeniją Rogačiovą, Aleksandrą Judiną, Aną Trimailovą, Iritę Laurinavičienę, Viačeslav Lapčuk, Gitaną Mockienę, Žydrūną Indrušką, Edmundą Zakną, Aivydą Lygnugarį, Stefaniją Arcišauskienę, Valerij Biriukov, Dainių Liukomą, Jadvygą Maksimovą, Augenijų Mosėjų, Ritą Anušauskienę, Kęstutį Jaką, Bronių Kubilių, Arūną Viršilą, Antaną Laurinavičių, Renatą Voskresenską, Algimantą Olišauską, Antaniną Pastarnakovą, Violetą Juknevičienę, Antaną Sugintą, Genę Bazienę, Vitalij Muravjov, Neli Skorodichiną, Olgą Kroitoru.

Parsidavėme už alaus butelį ir skalbimo miltelių

Tai, apie ką aš dabar papasakosiu, Lietuvos istorijoje turėtų būti įrašyta kaip didžiausia lietuvių tautos gėda!!! 2003 m. gegužės 10 ir 11 d. d. vyko referendumas dėl įstojimo į Europos Sąjungą. Jame dalyvavo 63,37% rinkimų teisę turinčių gyventojų. 91,07% dalyvavusių pasisakė už narystę ES. Kitaip tariant, beveik pusantro milijono balsavo už stojimą į Europos Sąjungą.

Kaip vyko balsavimas referendumo metu, kuris pripažintas galiojančiu? Balsavimas vyko dvi dienas. Balsavimo laikas buvo prailgintas. Pirmąjį referendumo dieną žmonių aktyvumas tesiekė 17-25% ir jis galėjo neįvykti, todėl buvo paskelbta, jog bus balsuojama dvi dienas. Balsuoti galėjo ir tie, kurie neturėjo paso, o tik rinkėjo pažymėjimą. Tuometinei Lietuvos valdžiai mirtinai reikėjo, jog mes išbalsuotume už Europos Sąjungą. Rinkimai sekėsi sunkiai. Rinkėjai balsuoti ėjo vangiai. Netikėtai valdžia į pagalbą pasitelkė prekybos centrus „Maxima“ ir jai priklausančius tinklus „T Market“. Per radiją ir televiziją buvo paskelbta, jog atėjusiems balsuoti rinkimų apygardose bus dalijami lipdukai, su kuriais „Maxima“ ir „T Market“ prekybos centruose už 1 centą bus suteikta teisė nusipirkti alaus butelį, šokoladuką ar skalbimo miltelių. Apie tai greitai sužinojo mūsų žmonės iš „dugno“ – „bombžai“, kurie kaip tarakonai iš urvų pradėjo bėgti į rinkimines apylinkes, kad gautų tą lipduką, kurį išsikeis į alaus butelį „Maximoje“. Prie šio farso prisidėjo ir Bažnyčia, kuri ragino po pamaldų eiti balsuoti, nes balsavimai vyko ir sekmadienį. Rinkimų komisija nežvelgė jokių nusižengimų, „visio zakono“. Pabandytų dabar taip pasielgti koks pilietis, bandantis laimėti Seimo ar savivaldos rinkimuose... Pripažinkime, jog tai buvo rinkėjų papirkinėjimas. Kas vyksta dabar? Kaimiečiai apipilti Europos paramomis, prie kurių priprasime kaip Afrikos negrai ir gyvensime su ištiestomis rankomis. Atpratinsime dirbti, mąstyti, padarys priklausomais nuo pašalpų rėmimo fondų ir t. t.. Argi mes tokie idiotai, kad pasiduodame tokiai globalistų smegenų plovyklai? Dabartiniai įvykiai rodo, jog taip yra. Pabandykime įsivaizduoti kas būtų, jeigu, tarkim koks Lukašenka per prezidento rinkimus pabandytų viešai padalinti lipdukus, už kuriuos rinkėjai galėtų nusipirkti alaus ar skalbimo miltelių? Viso pasaulio žiniasklaidos priemonės apie tai rašytų, nes tai būtų demokratijos ir visų piliečių žmogaus teisių normų pažeidimas. O kaip Lietuvoje? Pabėgome nuo Maskvos į Briuselį O ką darysime, kai subirės Europos Sąjunga, kur tada bėgsime?

Vaidas LEKSTUTIS

„DARBININKŲ BALSAS“ redakcija

Steigėjas ir leidėjas **Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga**
S. Dariaus ir S. Girėno g. 21-21, LT- 92254 Klaipėda (durų kodas – 3 8)
Tel. 8-46-217825, faksas: 8-46-411019, mob. 8-686-17406

El. paštas: kmapsp@gmail.com

Internetinis tinklapis www.kmapsp.lt

* **Pasirašyti straipsniai nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone**

Redaktorius Edvardas Šalkauskas

Redakcinė kolegija: Gintautas Mieleika, Rimas Lukauskis, Nijolė Praninskienė, Juozas Turauskas, Vilgelmina Čenokol, Jaras Valiukėnas, Kęstutis Lebrikas, Danutė Bielskuvienė, Liudmila Golubeva, Edvinas Kersnauskas, Loreta Belova, Alina Savickaja

Dailininkas Rimas Lukauskis

Korektoriai - maketuotojai: Loreta Belova, Danutė Bielskuvienė

Reporteriai: Jaras Valiukėnas, Kęstutis Lebrikas, Viačeslav Lapčuk, Gintautas Mieleika